

Redegørelse om energipolitik.

(Redegørelse nr. IV).

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Energiredegørelsen kommer frem på et tidspunkt, hvor alvoren omkring den vestlige verdens energiforsyning har fået en stærk understregning.

Begivenhedsforløbet i Iran, der har forårsaget uroen på det internationale energimarked – forsyningsmæssigt og prismæssigt – har vist, hvor følsomt dette marked reagerer på forstyrrelser i det normale forløb. Det i forhold til den samlede omsætning af olie begrænsede forsyningsunderskuð har medført voldsomme ændringer, især på spotmarkedet.

Regeringen følger udviklingen så tæt som overhovedet muligt ad alle til rådighed stående kommunikationskanaler, det være sig gennem det internationale samarbejde, ved kontakt med andre regeringer og ikke mindst gennem den omfattende indberetningsvirksomhed fra de danske repræsentationer i udlandet.

Naturligvis er der træk af noget forbigående i udviklingsforløbet i Iran og de energipolitiske følger heraf; men det centrale indhold af al den information, regeringen har indsamlet, viser, at det beror på en fundamental misforståelse, hvis man opfatter situationen som et konjunkturproblem og derefter venter, at »normale tilstande« snart vil vende tilbage.

Det er mere realistisk at betragte Iranforløbet og uroen på energimarkedet som noget symptomatisk for underliggende, uløste problemer og altså noget, der vil kunne vare i årtier, og som vil påføre den vestlige verden problemer både økonomisk og med hensyn til tilstrækkelig forsyning med energi med heraf følgende konsekvenser for produktion og beskæftigelse.

Det er klart, at der kan være forskelle i vurderingerne omkring et sådant udviklingsforløb, men regeringen finder, at det vil være uforsvarligt, såfremt man ud fra en opportunistisk vurdering lader stå til og passivt afventer den videre udvikling.

Vi må derfor realistisk indstille os på forhold, der er karakteriseret ved

for det første:

en situation med tendens til permanent underforsyning, hvilket hænger sammen med udviklingen i Iran og den manglende mulighed eller vilje hos andre olieproducerende lande til at kompensere for de manglende forsyninger;

for det andet:

en situation karakteriseret ved omstændigheder, hvor man fra tid til anden vil opleve kriseagtige forstyrrelser i olietilførslerne, periodevis egentlige forsyningskriser; og

for det tredje:

en situation præget af relative, betydelige prisstigninger på olieprodukter med videre afsmitning på andre områder, måske indimellem med en midlertidig stagnation i prisudviklingen, men derefter igen afløst af nye, relative prisstigninger.

Erfaringerne har vist os, at det ikke er muligt på kort sigt at opnå væsentlige ændringer hverken på forbrugssiden eller på forsynings-siden. De elementer, der virkelig vejer til, kræver lang tids administrative forberedelser. Der kræves også tid til den politiske beslutningsproces, og ikke mindst kan mange projekter trods omhyggelig planlægning tage år at gennemføre.

Der er gjort fremskridt, siden energiplanen, Dansk Energipolitik 1976, blev fremlagt. Der er også gjort en indsats af ikke ringe omfang for at spare på energien. Imidlertid er der ingen grund til at skjule, at vi ikke har nået de mål, som vi satte os; men ved fornyet og forstærket indsats kan det nås, om end med nogen forsinkelse.

Der er iværksat omfattende forsknings- og udviklingsprogrammer ikke mindst omkring de vedvarende energikilder.

Elværkerne har gennemført en meget væsentlig omlægning fra olie til kul. Regeringen værdsætter elværkernes bestræbelser, men har givet udtryk for bekymring for, at kulimporten i for stor udstrækning skal blive baseret på korttidsaftaler. Regeringen har derfor opfordret elværkerne til at indgå mellem- og langfristede kontrakter om levering af kul fra politisk stabile områder.

Handelsministeriet har ladet foretage en meget grundig vurdering af potentielt af olie i den danske del af Nordsøen, og det kan konstateres, at der i dag tegner sig sådanne perspektiver for en dansk olieproduktion, at der er realistiske muligheder for